

УДК 101 (043.2)

Ягодзінський С.М.

Національний авіаційний університет, Київ

ПРАГМАТИКА ВЗАЄМОЗВ'ЯЗКУ НАУКИ Й ОСВІТИ В ІНФОРМАЦІЙНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Провідні університети нашої держави впритул наблизились реалізації стандартів Європейського освітнього простору. Не останню роль тут відіграло покращення матеріально-технічної, навчально-методичної бази, удосконалення навчальних програм, залучення інноваційних комунікативних технологій тощо. Значною мірою вузами реалізована модель університету гумбольдтівського типу: викладачі займаються науковими дослідженнями, залучаючи до них обдаровану молодь. Разом з тим стверджувати, що споживачі (роботодавці) та суб'єкти освітнього процесу (студенти, магістранти, аспіранти, викладачі) задоволені його результатом неможливо.

У чому причина? На наш погляд, вона криється у недостатньо чітко визначеній та артикульованій сформульованій прагматичній вітчизняній освіті. Так, якщо на геополітичному Заході студент **НАВЧАЄТЬСЯ**, то нашого студента **НАВЧАЮТЬ**, **ВИХОВУЮТЬ**, **ЗМУШУЮТЬ**, **УМОВЛЯЮТЬ**. Подібний педагогічний інфантізм не дозволяє молоді тлумачити освіту як елемент успішної кар'єри. Студенти не впевнені, що їх освіченість у подальшому їм щось дасть. І справді, наскільки високий рівень самостійності, відповідальності, чесності може сформувати система, що вважає студента підлітком, рівень самосвідомості якого потребують не вченого, а вихователя, куратора, опікуна? З повагою ставлячись до цих професій, визнаємо, що вони не спроможні забезпечити реалізацію всіх функцій і задач, які ставить сучасне суспільство перед підготовкою фахівців.

Не рятують ситуацію й інноваційні технології. Мультимедійні лабораторії, on-line доступ до бібліотек і баз даних надають усім охочим широкі можливості по задоволенню потреб у здобутті якісної освіти. Насправді ж брак програмного забезпечення, нерозвиненість інформаційної культури, незначна ефективність роботи з інформацією *зберігають застарілі способи організації діяльності в освітній сфері, надаючи їм зовні інноваційної форми*. Виникає парадоксальна ситуація, коли наявність інноваційної техніки не покращує, а погіршує якість надання та отримання освітніх послуг, руйнує діалог викладача і студента, зводить процес набуття знань до сукупності комп'ютерних маніпуляцій.

Який вихід з цієї ситуації? Очевидно, порожніми обіцянками і переконаннями типу «світле майбутнє настане» сучасну людину (особливу молоду) не здивуєш. Більш дієвою, на нашу думку, є методика правдивого шоку. Аналіз ринку праці та вимог роботодавців, зіставлення рівня фахової компетентності й розміру заробітної плати, вирішення реальних виробничих задач, моделювання офісного дня, провокація нервових зривів, перенавантажень і т.п. «трєнінги» за короткий час перевели б освіту в русло нормальної конкуренції і прагматичної орієнтації.